

Les ciutats són l'economia - El
Periòdic de Catalunya - 28/04/2015

Les ciutats són l'economia

Les ciutats són avui dia els agents econòmics més poderosos. En una economia competitiva hi ha d'haver una cooperació entre el sector empresarial, el sector públic i el tercer sector. Dins del sector públic, les corporacions locals poden ser dinamitzadors econòmics de primer nivell.

En l'economia global el que competeix no són grans extensions territorials, sinó el que es coneix com la comunitat econòmica, que està composta per: clústers empresarials concentrats geogràficament; una Administració Pública que els aporta capacitats i competències necessàries per a aquest mercat global; i un tercer sector sense ànim de lucre que complementa el conjunt. És aquest conglomerat el que permet competir a nivell mundial. Avui les ciutats són els agents econòmics més poderosos. El turisme n'és un exemple clar. Les empreses turístiques han d'atraure els seus clients. No obstant, hi ha capacitats en què el Govern és essencial i insubstituïble; per exemple, el nivell de percepció de seguretat ciutadana. Així mateix entitats *non profits* són necessàries per completar l'oferta turística; les cambres de comerç, sindicats i patronals, entitats educatives..., i fins i tot associacions festives (les Falles de València estan compostes per entitats sense ànim de lucre que recolzen el sector turístic en aquestes festes).

Així doncs, en una economia competitiva hi ha d'haver una cooperació entre aquests tres sectors: l'econòmic, el públic i el tercer sector. Ja no competeix l'economia espanyola en el seu conjunt amb la nord-americana, l'anglesa o la xinesa. És el clúster empresarial de la ceràmica, situat a la província de Castelló en el seu 90%, el que competeix amb el del nord d'Itàlia o zones rajoleres de la Xina. Per això necessita la col·laboració del sector públic que li aporta recursos. Per exemple la Universitat Jaume I és l'única a Espanya amb una carrera d'Enginyers Químics Ceràmics o un Institut d'Investigació Ceràmica.

Dins d'aquests poders públics són essencials les autoritats locals (ajuntaments i diputacions). Aporten instal·lacions, estabilitat institucional, suport promocional de la zona, serveis de transport, infraestructures urbanes... Sense elles la competitivitat de les empreses es veuria minvada. Una companyia eficient internament podria estar en inferioritat de condicions per competir si tots aquests factors fossin deficients. Un competidor menys eficient internament, amb un sector públic més dinàmic, podria arribar als mercats de manera més favorable.

Col·locar la ciutat al mapa

En una concepció moderna de la comunitat econòmica es necessita la *co-opetició*. Consisteix a aconseguir que els diferents agents econòmics competeixin i cooperin a la vegada. Sembla difícil, però es produeix molt més del que ens pensem. Per exemple en les fires comercials. En elles les diferents empreses competeixen presentant els seus productes o serveis i a la vegada han hagut de cooperar per construir la fira. Les autoritats locals poden jugar un paper de catalitzadors a l'hora d'aconseguir institucionalitzar aquestes fires comercials. Al ser neutrals des del punt de vista comercial poden ajudar a conjuntar els diferents interessos empresarials. Col·locar la ciu-

MARTA RÀDICH

tat al mapa és essencial per crear l'efecte atracció. En aquest objectiu té un paper molt gran l'ajuntament. Els poders locals són un element clau en l'economia de la *co-opetició*.

En aquesta economia de la *co-opetició*, el paper dels poders locals és d'animador i impulsor de les iniciatives empresarials. Això exigeix que polítics i tècnics municipals tinguin competències relacionals per recollir inquietuds dels agents econòmics i concertar entre ells, i amb ells, els

provincials, autonòmiques, estatals, europees o internacionals. També privades. La naturalesa de la corporació municipal li confereix capacitat de representació i confiança davant els possibles finançadors o els que aporten subvencions. No obstant, no ha d'anar sol en aquestes gestions, ha d'anar envoltat pels diversos agents involucrats en els plans d'acció. El que no ha de fer és posar diners dels impostos municipals per a aquest tipus d'actuacions. És la diferència entre un adminis-

Els poders locals tenen un paper clau en l'economia de la 'co-opetició'. Són animadors i impulsors de les iniciatives empresarials

plans d'acció conjunts. Plans incardinats en un pla estratègic de la ciutat. Plans que han de sorgir dels ciutadans i, en el camp econòmic, dels clústers empresarials i les seves institucions. És un procés d'escolta activa que pot ser formal, quan es convoca els agents, o desenvolupat pels poders locals de forma natural en l'exercici de la seva gestió.

Un ajuntament, per impulsar aquestes accions, és també un gestor de recursos, començant per atreure'ls des d'altres instàncies polítiques,

trador públic i un gestor públic. En el primer cas, es limita a gastar el pressupost que recapta. En el segon, es marquen uns objectius amb uns plans que s'han de finançar, en part pels mateixos dels clústers, en part mitjançant finançaments o donants. Els recursos financers han d'amortitzar-se amb càrrec als seus propis rendiments. L'economia té les seves lleis i s'han de respectar.

Una corporació local és un dinamitzador econòmic de primer ordre si és capaç de tenir aquestes competències. Les ciutats són l'economia.

**José Ramón
PIN ARBOLEDAS**
Professor del IESE. Universitat de Navarra.
Càtedra José Felipe Bertrán de
Govern i Administració Pública.
Màster en Economia
pel IESE i doctor en Sociologia
per la Universitat Pontifícia
de Salamanca.